

Zainteresowany: Heavyinstall OÜ

Pytania prejudycjalne

Czy art. 16 dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, które otrzymało wniosek o podjęcie środków zabezpieczających, rozstrzygając w sprawie tego wniosku na podstawie prawa krajowego (co sąd współpracujący może uczynić zgodnie z art. 16 zdanie pierwsze), jest związany stanowiskiem sądu państwa siedziby wnioskodawcy w odniesieniu do konieczności i możliwości podjęcia środków zabezpieczających, jeżeli sądowi przedłożono dokument zawierający to stanowisko [art. 16 (ust. 1) akapit drugi zdanie ostatnie, zgodnie z którym dokument ten nie podlega żadnemu zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu we współpracującym państwie członkowskim]?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 84, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 kwietnia 2019 r.
w sprawie T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 czerwca 2019 r.
przez Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Deutsche Lufthansa AG (przedstawiciel: adwokat A. Martin-Ehlers)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że skarga była dopuszczalna i zasadna w zakresie, w jakim skarżąca zakwestionowała środek nr 12 (wpłata na poczet rezerwy kapitałowej FFHG⁽¹⁾), co uzasadniła tym, że dzięki temu środkowi została sfinansowana pomoc operacyjna na rzecz FFHG;
- uchylenie w pozostałym zakresie wyroku Sądu z dnia 12 kwietnia 2019 r. w sprawie T-492/15;
- uwzględnienie wysuniętego w pierwszej instancji żądania i stwierdzenie nieważności leżącej u jego podstaw decyzji Komisji SA.21121 z dnia 1 października 2014 r.⁽²⁾ (z wyjątkiem środka nr 12 w zakresie, w jakim został on wykorzystany do wypłaty pomocy operacyjnej dla FFHG);

- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania, i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w swoim odwołaniu zasadniczo następujące zarzuty:

Pomoc indywidualna, w odniesieniu do której zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające:

- Sporna decyzja dotyczyła skarżącej indywidualnie już zgodnie z wyrokiem COFAZ ⁽³⁾, w związku z czym miała ona czynną legitymację procesową. Wynika to stąd, że Komisja pominęła istotne okoliczności faktyczne i dodatkowe korzyści, mimo że skarżąca poinformowała ją o tych środkach. Komisja naruszyła tym samym uprawnienia procesowe skarżącej.
- Gdyby zastosowanie miało znaleźć tzw. orzecznictwo Mory ⁽⁴⁾, to pomocniczo powinna zostać zastosowana pierwsza część alternatywy. Wskutek naruszenia uprawnień procesowych skarżącej nie można uznać, że Komisja przeprowadziła należyte postępowanie wyjaśniające. Także w tym wypadku sporna decyzja dotyczyła skarżącej indywidualnie, i tym samym miała ona czynną legitymację procesową.
- Zgodnie z żądaniem ewentualnym skarga powinna zostać uznana za dopuszczalną także wtedy, gdyby zastosowanie znalazła druga część alternatywy tzw. orzecznictwa Mory, zgodnie z którą skarżąca powinna wykazać, że jej pozycja na rynku zostaje istotnie naruszona wskutek pomocy. W tym przypadku następuje bowiem odwrócenie ciężaru dowodu, a przynajmniej zmniejszenie ciężaru dowodu na rzecz skarżącej, ponieważ Komisja arbitralnie przemilczała znane jej istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności faktyczne. Jedynie posiłkowo należy stwierdzić, że skarżąca faktycznie wykazała, iż jej pozycja na rynku została istotnie naruszona. Odmienna ocena prawna Sądu nie uwzględnia orzecznictwa Trybunału i opiera się na błędnej z prawnego punktu widzenia analizie rynku właściwego. Wnosząca odwołanie uważa w tym względzie, że Sąd przeinaczył i skrócił dokonane przez skarżącą, jak również przez Komisję przedstawienie okoliczności faktycznych, zmienił treść zaskarżonej decyzji i naruszył zasady dotyczące ciężaru dowodu.

System pomocy:

- Także w kontekście systemu pomocy wnosząca odwołanie uważa, że skarga powinna być zostać uznana za dopuszczalną na podstawie wyroku Montessori ⁽⁵⁾.

Pomoc indywidualna, która nie była przedmiotem postępowania wyjaśniającego:

- W przypadku indywidualnej pomocy, która nie była przedmiotem postępowania wyjaśniającego, wnosząca odwołanie uważa, że skarga powinna być w każdym razie zostać uznana za dopuszczalną zgodnie z pierwszą częścią alternatywy przedstawionej w orzecznictwie Mory, dlatego że Komisja nie wszczęła w tym względzie pogłębionego postępowania wyjaśniającego.

⁽¹⁾ Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

⁽²⁾ Decyzja (UE) 2016/789 w sprawie pomocy państwa SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07) wdrożonej przez Niemcy, dotyczącej finansowania portu lotniczego Frankfurt-Hahn oraz stosunków finansowych między tym portem lotniczym a Ryanaiem (Dz.U. 2016, L 134, s. 46).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 12 lipca 1990 r., Société Cdf Chimie azote et fertilisants SA i Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Komisja (C-169/84, EU:C:1990:301).

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału z dnia 17 września 2015 r., Mory SA i in./Komisja Europejska (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

⁽⁵⁾ Wyrok Trybunału z dnia 6 listopada 2018 r., Scuola Elementare Maria Montessori Srl i in. (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).